

1953-04-17

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Uræmi er det kliniske
symptomkompleks, der er forbundet
med nedsat nyrefunktion.

Andreas/Puf Larsen døde i maj 1953.

Det vides ikke, hvad stuepigen hos
Johannes Larsen hed.

Agrarens tabletter: Adolph/Agraren
Larsen var kvartalsdranker.

Tabletterne var muligvis Antabus.

Det er uklart, hvilket gilde
Johanne/Junge Larsen er inde på.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

Louise Brønsted

Thora Cohn

Ina Goldschmidt

Johannes Hohlenberg

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens
kone

Jeppes Larsen, Pufs søn

Didrik Overgaard Nielsen

Emma Overgaard Nielsen

Lauritz Pedersen

Janna Schou

Christine Swane
Ane Talbot
Grethe Warberg Larsen
Lise Warberg Larsen
Martin Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen
Troels Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB2501

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg-
Goldschmidt

DOKUMENTINDHOLD

Andreas/Puf Larsen er lidt i bedring. Hvis hans uræmi er en gammel sygdom, der er blusset op, er der ikke meget håb, men hvis den er nyopstået, kan man måske kureres. Johan/Lysse Larsen er kommet på besøg. Johannes Larsen er så bekymret, at han ikke kan male. Adolph/Agraren tager sine tabletter, og Johanne/Junge er derfor ikke angst for "anfald".

Lise har holdt 8års fødselsdag. Laura/Bibbe skulle være kommet med en lagkage, men sønnen Troels faldt ud af bilen i fuld fart og slog hovedet. Han fik kun en hudafskrabning. Det var dejligt, at Astrid/Dis' middag med Hohlenberg var vellykket.

TRANSSKRIFTION

[På kuvertens forside:]
modt. Lørdag d 18' April 1953.

Fru A Warberg Müller
Bakkevej 12
Hareskov St.

[På kuvertens bagside:]
Lindøgaard, Dræby St. Fyen

[I brevet:]

Kære lille Dis!
17-4-1953.

Lindøgaard

Manse kom i dette Øjeblik Kl 10 ½ ["Kl 10 ½" indsat over linjen] fra Munkebo og havde Posten med – Brev fra Dis! Tusind Tak! Nu skal vi se, om jeg kan faa dette sendt ind til Naboens, saa Posten kan faa det med, og saa beder jeg dig ringe til Lugge, hvad jeg nu skriver om Puf. Der har virkelig været Bedring i det de sidste Dage, ja egentlig nu snart i ikke saa faa. Vandladningen er i de sidste Dage gaaet op til 750 Enheder, og der er ikke mange Opkastninger; jeg personlig kan ikke lade være med faa Haab, men Lægerne ser, saa vidt jeg kan forstaa, ikke videre lyst paa det. Sagen er jo den, at hvis denne Uræmi, som hans Sygdom hedder er en gammel Sygdom, saa er det haabløst, for saa betyder det, at Nyrerne er slidt op, men hvis den er akut, saa kan den helbredes, de kan ikke fotografere ham, saa de ved faktisk ikke om den er ny eller gammel; svag er han jo, men det mener Bibbe ikke betyder saa meget; de maa made ham, men jeg tror, at Else er begyndt at faa et ganske lille Haab. At Lysse kom herover er jo uvurderligt baade for Else og Puf, og enhver ved hvor meget Glæden over at Lysse er der, har gjort Puf godt – ogsaa legemligt. Nu da jeg ringede til Malerens var de for længst taget af Sted derud, men den unge Pige vidste,

at det ogsaa i Gaar var bedre. Nu ringer jeg i Aften til Overgaards – Elses Forældre – og faar Besked om i Dag. Jeg ved da at Overlægen havde været forbavset over al den Bedring. Naar du ringer til Lugge, saa bed hende ringe til Marie og Uglen, glem det ikke lille Dis. Ja, det er en streng Tid, man kan daarlig have andet i sit Hoved; jeg tænker saa meget paa Las, som gaar der ret ensom, og der siges, at han ikke kan arbejde i denne Tid, Trykket er for svært, Angsten! Der har været Dage, - f. Eks. 1_st_ og 2_den_ Paaskedag – hvor jeg var helt uden Haab, men saa kom der en ganske lille Bedring og den er vokset godt nu – og dermed Haab igen. Du spørger, hvordan vi har det. Jo Tak udmærket. Jeg har jo lovet dig at at give Meddelelse om noget er galt. Med Agr.s Tabletter gaar det fint, en mærkelig Følelse aldrig at behøve at være angst for Anfald. Det forekommer mig, at der er Bedring i Knæet, men det gaar jo som sædvanlig op og ned. Agr. har været forkølet og ligget med Feber, Manse ligesaa og alle paa Lindø efter Tur, kun jeg slap, og jeg har det saa godt, rent korporligt men jo ikke hvad det mentale angaar, dertil er Pufs Sygdom endnu for oprivende.

I Gaar fyldte Lise 8 Aar og havde 12-13 Kammerater til Cacao, Bibbe ventedes tidligt medbringende en Lagkage. Saa Kl 3 ringede Bibbe: "Vi kommer ikke, Mor, for Troels har slaaet sit Hoved, og det har blødt saa meget" hvortil jeg svarede, at saa maatte han jo have været ["været" indsat over linjen] faldet paa nogle Sten. Saa kom det: han var falden ud af Bilen mens den var i stærk Fart ude ved Kauslunde-Gaarden! Det lille Asen havde laaset Døren op og aabnet den, det sidste Bibbe saa til ham holdt han i Haandtaget og svævede vandret i Luften – paa Maven altsaa. Bibbes første Tanke var: "der er ingen Ting sket" og dog dog ["dog" overstreget] maa de Par Min. inden hun fik Bilen standset og kom hen til ham have været rædselsfulde. Der gik en Mand, som var rystet, og som tog med dem til Kjertem. saa Troels kunde lige fladt ned paa hans Skød, og saa gik det i susende Fart og Hornet tudende ud til Sygehuset, blev forbunden og det konstateredes, at han overhovedet ikke var kommen noget til ud over en Hudafskrabning i Hovedet. Hvor det ligner Troels at komme godt fra saadan noget. Bibbe ringede igen i Aftes, at han efter 4 Timers Søvn var helt i Hopla ganske som sædvanlig. Her kom til alt Held en Sygekassemand, som skulde til Lindø og med ham fik jeg sendt Bud om det skete. Grete kom omgaaende (med Cacao og Bagværk til os) og var rystet, og nu har hun lige været her og blev beroliget ved at høre, at der intet var i Vejen. Baade Lise og jeg drømte i Nat om Troels og i begge Drømme var han rask og frisk. Det var en rørig Dag, kan du tro, værst for Bibbe. Alle som hører det, siger at det er et Mirakel at han kunde slippe fra

det uden videre Men.

Jeg er endogsaa af og til begyndt at tænke paa vort Gilde, aa Dis om vi kunde faa den Glæde, at vi alle lever til den Tid.

Ja, hvor morsomt med din fine Middag for Hohlenbergs, og at du fik Virak for, hvad du læste for dem og morsomt alt det om Berlingske Tidende. Ja, Dis, synes du ikke at der er kommen en Mængde Pjat ind i Pressen, om det saa er deres Valgreklamer saa er det lutter Pjat og banale Fotografier af banale Mennesker. Netop Banaliteten breder sig som om Læserne var 1st Mellem-Elever. Kun Retspartiets og det radikales var uden den Slags Tant.

Denne Gang faar du ikke mere. – Ogsaa jeg maa spare paa Gaver, kun ganske smaa "Opmærksomheder." Det er rigtignok kedeligt, at du ikke har det godt, lille Dis, tør vi haabe paa at Foraar og Sommer maa bedre det?

[Indsat langs venstre margen, s. 2; lodret:] Ja, en lille nem Frokost for Lugge Lom. Nus og Sjums var da morsomt og passende, jeg haaber du maa faa Glæde af Dagen og være rask. Tusinde Hilsner! Din Junge

[Indsat i venstre margen s. 1; lodret:] Bibbe ringede nu; alt i Orden med Troels; han var i Form. ude i Gaarden hos Lauritz, saa gik han mod Porten og sagde: Ud køre Ba-bu, Far! Han er ikke spor forknyt.

mandt. Lørdag d. 18 April 1953.

Fro A. Warberg Müller

Bakkenvej 12

Hareskov St.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lindøgaard
17-4-1857.

Hei lille Dio!

HE 104

Mance kom i dette Øjeblik fra Munkedal, laant
Posten med - Brev fra Dio! Tilsvind Tak! Vi skal vi
de, om; kan man dette sendt ind til Naboens, saa
Posten kan saa det mit, og saa liden j dig ringe til
Luzen, luvst j, nu skrivt om Pap. Der har cirkel.
værel Bedring i det de sidste dage, ja egentlig nu
smart i ikke saa far. Vundladningen er i de sidste
dage gaaet op til 750 bnheder, og der er ikke mange
afkastninger; j personlig kan ikke lade vide mig
saa Haad, men Lagerne er, saa vidt j, kan for-
staa, ikke videre lyst fra det. Sagt er jo den, at
luis denne Uraemi, som hans Fugdom heidte
er en gammel Fugdom, saa er det laabloot,
for saa lityde det, at Nyrerne er slitt op, men
luis den er akut, saa kan den heilredes, de kan
ikke fotografere ham, saa de vet faktisk ikke
om den er ny eller gammel, svag er han jo, men
det mener Bilde ikke lityde saa meget; de maas
made ham, men j, tror, at Elu er begyndt at
jaa et ganske lille Haad. At dyne kan herover
er jo uindderligt laade for Eldeg Pisp, og luis
det hvor meget. Bladen er at digne er der, han
gjort Pult gott - og saa legemligt. Nu da j ringe,
til Malleus var de forlangt taet af Stet drent,
men den unge Pisp vidste, at det saa i haan
var ledre. De ringe j i Aften til Auegaardts
- Elus Forældre - j, der Brestet om i Dag. j vet da
at Aueldgen laade velet forhauset die, at den
Bedring. Naar du ringe til Luzen, saa bed
laende ringe til Marie og Luzen, glem det ikke
lille Dio. Ja, det er en strelig Tit, man kan
daarlig have andet i sit Houed; j tduke saa
meget fra Las, som gaa der ret luisom, og der
siger, at han ikke kan arbejde i denne Tit,
Frykkel er for svart, Angsten! Der har videt dag
- 4. Eks. 1te og 2de Paakelt, - hvor j var helt uden
Haad, men saa kan der en ganske lille Bedring
og den er uaksel gott om - og dermed Haad igen.
Du spoger, hvordan vi har det. ja Tak udmær-
ket. j, har j lovet dig at give Meddelelse om
noget er galt. Mit Ayr. Tablette gaar det fint,
en underligt Fablet ledre at lutione at vide ang
for Anfæet. Det fretsomme mig, at der er Bedring
i Kudet, men det gaar jo som siddant. og a net.
Ayr. har velet faktisk j, liggel mit viker, Mance

